

**ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM**

*ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i
wyróbów tytoniowych oraz niektórych innych ustaw
(numer z wykazu prac Rady Ministrów UD276)*

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**

Imperial Tobacco Polska S.A.

2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania**

Jankowice, ul. Przemysłowa 1, 62-080 Tarnowo Podgórne

3. Adres do korespondencji i adres e-mail:

Jankowice, ul. Przemysłowa 1, 62-080 Tarnowo Podgórne

e-mail: karolina.bursa-moczulska@impbrands.com

**B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU
WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM**

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1.	Anna Kaczkowska-Donaj Członek Zarządu	
2.	Bojan Stoevski Członek Zarządu	

**C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM
INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY**

W imieniu Imperial Tobacco Polska S.A., zgłaszamy zainteresowanie pracami nad projektem ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyróbów tytoniowych oraz niektórych innych ustaw (numer z wykazu prac Rady Ministrów UD276)

Przedmiotem ochrony jest interes Imperial Tobacco Polska S.A., który jest częścią międzynarodowego koncernu Imperial Brands z siedzibą w Bristolu. Firma jest jednym z wiodących producentów wyróbów tytoniowych i nikotynowych w Polsce, jak i na świecie, zatem proponowane zapisy ustawy w szczególnym zakresie wpływają na prowadzone przez naszą firmę działania biznesowe. Propozycje regulacji mają także istotne znaczenie dla funkcjonowania dwóch zakładów produkcyjnych Imperial w Polsce - w Radomiu oraz Tarnowie Podgórny, a także dla całego łańcucha dostaw na każdym jego etapie.

Wobec powyższego, pragniemy ustosunkować się do proponowanych zmian. Po pierwsze, zwracamy uwagę, że zgodnie z § 1¹ ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”, podjęcie decyzji o przygotowaniu projektu ustawy poprzedza się w szczególności: „ustaleniem możliwości podjęcia środków interwencji organów władzy publicznej, **alternatywnych w stosunku do uchwalenia ustawy**”. Oznacza to, że zanim dojdzie do stworzenia propozycji aktu normatywnego, należy rozważyć

inne rozwiązania występujących wyzwań.

Nie zmienia to jednocześnie faktu, że System Śledzenia Ruchu i Pochodzenia Wyrobów Tytoniowych (dalej jako: Track&Trace), ustanowiony na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylającej dyrektywę 2001/37/WE (Dz. Urz. UE L 127 z 29.04.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 360 z 17.12.2014, str. 22, Dz. Urz. UE L 150 z 17.06.2015, str. 24 oraz Dz. Urz. UE L 283 z 03.11.2022, str. 4) i transponowany do porządku prawa krajowego co do zasady funkcjonuje w sposób właściwy, sprawny oraz przejrzysty.

Tym samym tworzenie nowych przepisów, które nie są niezbędne dla zapewnienia stabilności obrotu prawno-gospodarczego może mieć charakter nadregulacji. W związku z tym decyzja o przygotowaniu przedmiotowego projektu stoi w sprzeczności z deklaracją Rady Ministrów o kształtowaniu polityki gospodarczej w sposób zmierzający do **deregulacji**, uproszczenia prawa, liberalizacji przepisów i konstruowania legislacji tak, aby prowadziła ona do poprawy warunków prowadzenia działalności gospodarczej.

Jednocześnie należy zwrócić uwagę, że nadmierna rozbudowa przepisów ustawy, która stanowi implementację dyrektywy UE do prawa krajowego nosi znamiona zjawiska określanego w doktrynie jako „**gold-plating**”. Dotyczy to sytuacji, kiedy państwo członkowskie UE, transponując dyrektywę, wprowadza przepisy wykraczające poza zakres tej dyrektywy i niezmiernie do skutecznego stosowania wynikających z niej norm. W naszym przekonaniu propozycja przedmiotowego aktu prawnego wypełnia znamiona wspomnianej nadregulacji we wdrażaniu prawa unijnego. Ponadto, proponowane zmiany przewidują rozwiązania zbyt surowe i nieskuteczne w kontekście realizacji zamierzonych celów projektodawcy.

Biorąc uwagę powyższe, pragniemy przedstawić nasze stanowisko:

1. Obowiązek dostarczenia podmiotom uczestniczącym w obrocie wyrobami tytoniowymi urządzeń do rejestrowania wyrobów w systemie przez cały okres funkcjonowania tych podmiotów w systemie, a nie jednorazowo.

Projektowana nowelizacja przewiduje min. zmianę przepisów, które nakładają na producentów wyrobów tytoniowych obowiązek dostarczenia podmiotom uczestniczącym w obrocie tymi wyrobami urządzeń do rejestrowania wyrobów w systemie przez cały okres funkcjonowania tych podmiotów w systemie, a nie jednorazowo.

Tym samym, w miejsce obowiązku „przekazania” uczestnikom obrotu urządzeń umożliwiających rejestrowanie przemieszczania wyrobów tytoniowych wprowadza się obowiązek „przekazywania” takich urządzeń. Ta zmiana powoduje, że obowiązek ten nie będzie jednorazowy, lecz stały, powtarzalny. Wg. uzasadnienia do projektu, obowiązki producentów mają obejmować też „utrzymanie” tych urządzeń, czyli zapewnienie ich prawidłowego funkcjonowania w nieskończoność.

Należy podkreślić, że nasza firma wraz z innymi przedstawicielami branży, podpisała umowę z podmiotem, firmą SGS, o utworzeniu Single Point of Contact – SPOC - dla wszystkich podmiotów, które działają na rynku obrotu wyrobami tytoniowymi. SPOC przejął wszystkie kwestie organizacyjne, administracyjne i zobowiązania finansowe działając w imieniu 4 producentów, w tym naszej firmy.

SPOC nadal funkcjonuje w Polsce, jak i w innych krajach Unii Europejskiej (obecnie uczestniczy w nim 40 producentów wyrobów tytoniowych z całej Europy).

Z całą mocą należy podkreślić, że zobowiązanie naszej firmy w obszarze „zapewniania wyposażenia i oprogramowania” wobec nowych podmiotów na rynku pozostaje nadal w mocy na gruncie przepisów wykonawczych do tzw. Dyrektywy Tytoniowej.

Ponadto, należy przypomnieć, że akceptując regulamin podczas składania wniosków o zwrot kosztów niezbędnego wyposażenia dystrybutorzy zaakceptowali fakt, iż w ramach zaproponowanej procedury producenci całkowicie wypełnili swoje obowiązki względem nich w ramach wdrażania systemu Track & Trace. Jednocześnie, należy zwrócić uwagę, że kwoty, które zostały przekazane zainteresowanym podmiotom w Polsce były bardzo wysokie i pokryły wszelkie koszty, a także inne, nadprogramowe, które musiały być poniesione podczas wdrażania systemu.

Warto podkreślić, że, tzw. „Impact Assesment” do Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylająca dyrektywę 2001/37/WE przeprowadzony przez samą Komisję Europejską wyraźnie wskazuje, że obowiązek wyposażenia podmiotów gospodarczych w niezbędne techniczne wyposażenie (skanery) i oprogramowanie dotyczy wyłącznie fazy wdrażania systemu Track&Trace, a ta faza jest już zamknięta. Jest to zatem obowiązek o charakterze jednorazowym i nie obejmuje np. napraw czy konserwacji/aktualizacji sprzętu. Regulator unijny nie nałożył na producentów tego obowiązku w fazie operacyjnej, która trwa już prawie 6 lat od 2019 roku. Mamy jednocześnie świadomość, iż obowiązek producentów **obowiązuje w odniesieniu do nowych podmiotów**, które chcą rozpocząć działalność obrotu wyrobami tytoniowymi oraz z całą stanowczością podkreślamy, że taki obowiązek realizujemy.

Warto wskazać w tym miejscu przykład Belgii, bowiem zagadnienie ciągłości finansowania skanerów było również przedmiotem notyfikacji przepisów belgijskich (***No 2024/0257/BE w kwestii zmian w Royal Decree amending the Royal Decree of 7 April 2019 on the traceability and safety features of tobacco products***). Krytycyzm głosów kierowanych z innych państw członkowskich UE doprowadził do rezygnacji przez Belgię z interpretacji zakładającej ciągłość, a nie jednorazowość obowiązku dot. skanerów.

Co więcej, teza o jednorazowości obowiązku została potwierdzona w opinii Komisji Europejskiej do powyższej notyfikacji. Sama Komisja Europejska ponownie wyraźnie rozróżniła fazę wdrażania systemu od jego fazy operacyjnej. Z treści opinii wynika, że producenci są zobowiązani jedynie do sfinansowania sprzętu niezbędnego do rejestrowania wyrobów tytoniowych w ramach wdrożenia systemu. Jednocześnie, nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie pozostałe koszty związane z jego późniejszym funkcjonowaniem. W sposób logiczny prowadzi to w takim wypadku do założenia, że do kosztów działania systemu zalicza się również utrzymanie, naprawę oraz wymianę zużytego sprzętu, a zatem wydatki obciążające podmioty korzystające z urządzeń w fazie operacyjnej, a nie producentów finansujących ich początkowe dostarczenie.

Zwracamy uwagę, że praktyka, aby producenci finansowali stale i

bezterminowo urządzenia lub oprogramowania nie funkcjonuje w żadnym państwie członkowskim UE. W przypadku Belgii, jak wskazano powyżej, rzeczywiście były takie plany, jednakże konstruktywny dialog z rządem belgijskim doprowadził do zarzucenia pomysłu wprowadzania przepisów w takim brzmieniu. Ministerstwo Finansów przywoływało co prawda przykłady praktyk innych państw członkowskich (m.in. Francji, Hiszpanii czy Austrii), jako rzekomo świadczące o powszechnym funkcjonowaniu modelu opartego na ciągłości, jednakże przykłady te nie mają charakteru jednolitego. Interpretacje tych państw nie zostały opublikowane w żaden oficjalny i formalny sposób umożliwiający ich weryfikację, ani nie stanowią oficjalnych, notyfikowanych stanowisk legislacyjnych.

Brak notyfikacji podobnych rozwiązań w unijnej bazie TRIS przesądza o tym, że w rzeczywistości nie doszło do przyjęcia jednolitego standardu ciągłego finansowania sprzętu w prawie krajowym innych państw UE. Nie ulega też wątpliwości, że w świetle przedstawionych faktów, interpretacja wnioskodawcy projektu, stanowi rozszerzającą interpretację przepisów, która prowadzi do nałożenia nowych obowiązków finansowych na przedsiębiorców bez istnienia wyraźnej podstawy prawnej, co stanowi naruszenie zasady proporcjonalności, zasady pewności prawa oraz zasady ochrony zaufania obywateli do państwa, które wywodzi się z art. 2 Konstytucji RP.

Warto także dodać, że dokonanie wykładni literalnej art. 15 ust. 7 Dyrektywy 2014/40/UE przesądza o jednorazowości nałożonego przez prawodawcę unijnego obowiązku. Jak wynika bowiem z przepisu, *„Państwa członkowskie zapewniają, aby producenci wyrobów tytoniowych przekazywali wszystkim podmiotom gospodarczym uczestniczącym w obrocie wyrobami tytoniowymi (...), niezbędne urządzenia umożliwiające rejestrowanie wyrobów tytoniowych, które podmioty te nabywają, sprzedają, przechowują, transportują lub na których dokonują innego rodzaju czynności. (...)”*. Z kolei w wersji anglojęzycznej przepis sformułowany jest następująco: *“Member States shall ensure that the manufacturers of tobacco products **provide** all economic operators involved in the trade of tobacco products (...), with the equipment that is necessary for the recording of the tobacco products purchased, sold, stored, transported or otherwise handled. (...)”*. W tym wypadku użycie zwrotu „provide” zamiast „providing” przeczy ciągłości obowiązku.

Co więcej, Ministerstwo Finansów powołując się na ustalenia podgrupy ekspertów ds. Track and Trace, dokonuje znaczącej nadinterpretacji w wykładni oraz ustaleniach z tego spotkania.

Chociaż uznajemy znaczenie i wagę podgrupy ekspertów ds. identyfikowalności i zabezpieczeń, w skład której wchodzi urzędnicy Komisji Europejskiej i państw członkowskich UE, zdecydowanie sprzeciwiamy się temu, aby podgrupa ta stała się alternatywnym organem ustawodawczym lub opracowywała projekty inicjatyw ustawodawczych lub regulacyjnych. Uwagi zgłoszone podczas tych dyskusji nie stanowią prawnie wiążącej interpretacji przepisów UE, takich jak dyrektywy lub rozporządzenia, i nie mogą być wykorzystywane jako argumenty za wprowadzeniem zmian do przepisów wymaganych przez dyrektywę UE, taką jak w tym przypadku TPD.

Pragniemy również zauważyć, że artykuł 15 ust. 7 dyrektywy w sprawie wyrobów tytoniowych wyraźnie stanowi, że „producenci wyrobów tytoniowych zapewniają wszystkim podmiotom gospodarczym zajmującym się handlem wyrobami tytoniowymi (...) sprzęt niezbędny do rejestrowania wyrobów tytoniowych”.

Przekształcenie obowiązku zapewnienia przez producentów wyrobów tytoniowych urządzeń umożliwiających identyfikowalność z inwestycji początkowej w momencie wdrożenia systemu w inwestycję ciągłą w Polsce spowodowałoby powstanie różnicy między kosztami ponoszonymi przez producentów wyrobów tytoniowych prowadzących działalność w Polsce, a kosztami ponoszonymi przez producentów wyrobów tytoniowych prowadzących działalność w innym państwie członkowskim UE. Dodatkowe koszty nie zostałyby poniesione w przypadku tej samej działalności w innych państwach członkowskich UE.

Wzrost kosztów ponoszonych przez producentów wyrobów tytoniowych stanowi prawdopodobnie naruszenie i ograniczenie niektórych swobód gwarantowanych na rynku wewnętrznym UE i zapisanych w traktacie UE. Planowane zmiany w Polsce należy rozpatrywać w szczególności w świetle swobodnego przepływu towarów na rynku wewnętrznym UE. Zmiany te mogą także doprowadzić do fragmentacji rynku wewnętrznego UE i spowodować brak równowagi konkurencyjnej.

Nadto, w świetle propozycji, aby producenci ponosili koszty finansowania skanerów w trybie ciągłym, pomijając już kwestię literalnej wykładni przepisów, należy zauważyć, że takie założenie prowadzi do istotnych niejasności oraz wątpliwości natury prawnej i interpretacyjnej.

Trudno powiedzieć, w jaki sposób taki system miałby funkcjonować. Ponadto, nie jest też jasne jak często zmian urządzeń należałoby dokonywać, skoro sami producenci skanerów utrzymują, że gwarancja żywotności tych urządzeń może sięgać nawet 10 lat. Co więcej, nie jest wyjaśnione jakie warunki mieliby spełniać odbiorcy urządzeń w przypadku zdarzeń takich jak zniszczenia lub kradzieże. Brak doprecyzowania przedmiotowych zagadnień faktycznie uniemożliwi stosowanie projektowanych przepisów, tworząc jedynie chaos interpretacyjny oraz faktyczny, na którym stracą wszyscy zainteresowani uczestnicy obrotu prawnego.

Podsumowując, zastosowanie interpretacji zaproponowanej przez projektodawcę jest zbyt nie tylko zbyt obciążające dla przedsiębiorców, lecz także narusza przepisy prawa krajowego, prawa Unii Europejskiej, stanowi nadregulację i stwarza ryzyko o charakterze interpretacyjnym. Skutkiem tego będzie stworzenie „martwego prawa”, które nie wiadomo w jaki sposób stosować. Nie będą tego wiedziały ani organy zobowiązane do stosowania tego prawa, jak również uczestnicy obrotu prawnego.

Interpretacja zawarta w projekcie nowelizacji dotycząca obowiązku zapewnienia stałego dostępu do sprzętu jest bezpodstawna z prawnego punktu widzenia, niezgodna z prawem UE i dokumentacją dotyczącą oceny skutków oraz może mieć znaczący negatywny wpływ na stabilność rynku i zgodność z przepisami. Zwracamy się do Ministerstwa Finansów o utrzymanie obecnej wersji art. 10a ust. 8 w celu zachowania spójnego podejścia zgodnego z dyrektywą TPD i przepisami krajowymi w państwach członkowskich UE.

- 2. Zmianie ma ulec maksymalna wysokość opłaty za wydanie niepowtarzalnego identyfikatora w postaci elektronicznej: z 3,70 na 5,60 zł + VAT za 1000 sztuk na opakowania jednostkowe, a także 10,50 na 16,00 zł + VAT za 1000 sztuk na opakowania zbiorcze wyrobów tytoniowych.**

W naszej ocenie przedstawione progi są stanowczo zbyt wysokie i obciążające dla przedsiębiorców.

Przedsiębiorcy z sektora tytoniowego co do zasady mają podpisane odrębne umowy z Polską Wytwórnią Papierów Wartościowych (PWPW) dotyczące opłat za wygenerowanie i wydanie niepowtarzalnych identyfikatorów, którymi oznacza się wyroby tytoniowe objęte systemem Track&Trace.

W tym kontekście istotny jest fakt, że Polska stanowi rynek o wyjątkowo dużym wolumenie produkcyjnym, a PWPW generuje bardzo wysokie przychody ze współpracy z firmami z sektora tytoniowego w Polsce, jak i w innych krajach, dlatego porównywanie gospodarczych uwarunkowań w Polsce z innymi rynkami europejskimi jest zdecydowanie niewłaściwe. Przypominamy również, że zgodnie z obowiązującymi przepisami (tzw. zasada destynacji), fabryki z innych państw członkowskich UE zamawiają niepowtarzalne identyfikatory również w PWPW.

Polska jako jeden z największych rynków dla każdej z wiodących firm w sektorze tytoniowym jest w naturalny sposób istotnym centrum dla inwestycji. W ostatnich latach firmy te zainwestowały w Polsce miliardy złotych, budując jedne z najnowocześniejszych fabryk w Europie. Fabryki te są źródłem stabilnych miejsc pracy dla kilkunastu tysięcy osób, a w szeroko pojętej branży, wliczając logistykę, handel, transport itp. zatrudnienie znajduje kilkaset tysięcy osób. W związku z tym nadmierne obciążenie kosztami przedsiębiorców sektora tytoniowego może prowadzić do zaburzeń w łańcuchu dostaw i niestabilności na rynku oraz dla pracowników. Dalsze obciążanie producentów, biorąc pod uwagę odrębne umowy producentów wyrobów tytoniowych z PWPW, a także już teraz osiąganego wysokiego przychodu, jest dodatkowym niezrozumiałym finansowym zobowiązaniem. Przedstawione uwarunkowania przeczą konieczności podwyższania progów opłat.

Z tego względu, zważywszy na dolegliwość zaproponowanych podwyżek dla przedsiębiorców, postulujemy pozostawienie ich na obecnym poziomie.

3. Wysokość progów zaproponowanych sankcji.

Projektowane zmiany przewidują także dodanie postanowień, które już obowiązują wg. Rozporządzenia Komisji (UE) 2018/574. Należy do nich obowiązek rejestracji dla podmiotów gospodarczych, pierwszych podmiotów detalicznych i maszyn. Skutkiem zaproponowanej zmiany będzie możliwość nałożenia sankcji za nieprzestrzeganie wskazanych przez prawodawcę obowiązków.

Nasze zastrzeżenia budzi zaproponowana wysokość sankcji za brak kodów identyfikacyjnych podmiotów i należących do nich zakładów i maszyn. Sankcja określona na poziomie do 100 000 zł jest zbyt surowa. Zbyt wysoko (do 200 000 zł) określono także kary za: brak oznaczenia niepowtarzalnym identyfikatorem opakowania jednostkowego wyrobów tytoniowych, brak oznaczenia zabezpieczenia opakowania jednostkowego wyrobów tytoniowych i inne przewinienia. Kary o zaproponowanych progach mogą okazać się tym bardziej dotkliwe, że przepisy prawa administracyjnego, inaczej niż prawa karnego, przewidują w określonych przypadkach możliwość stosowania **rygoru natychmiastowej wykonalności** (zob. art. 108 kodeksu postępowania administracyjnego). Oznacza to zobowiązanie przedsiębiorcy do zapłaty nałożonej kary jeszcze przed **uprawomocnieniem się**

rozstrzygnięcia.

Zaproponowane obostrzenia są bardzo surowe i restrykcyjne dla podmiotów działających w branży tytoniowej. Stanowią one wyraz braku otwartości administracji rządowej i organów regulacyjnych na dialog z przedsiębiorcą. Fakt, że projektodawcy zależy na szybkości kary, bez rozważenia kwestii tego, iż mogą one utrudniać przedsiębiorcom codzienne funkcjonowanie przeczy zasadzie, że państwo oraz jego organy powinny działać w sposób budzący zaufanie obywateli i przedsiębiorców. Można wręcz dojść do wniosku, że państwu bardziej zależy na jak najszybszym wyegzekwowaniu kary, niż na ustaleniu, czy jej wymierzenie było w określonym przypadku zasadne.

Z powyższych względów, wnosimy o rozważenie obniżenia zaproponowanych progów sankcji.

Zwracamy się z prośbą o uwzględnienie naszego stanowiska w toku dalszych prac legislacyjnych.

Równocześnie wyrażamy zainteresowanie dalszymi pracami nad tym projektem.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	Aktualny odpis z KRS
---	----------------------

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych zgłoszenia dokonanego dnia**
(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
Anna Kaczkowska-Donaj	7 listopada 2025 roku	
Bojan Stoevski	7 listopada 2025 roku	

G. KLAUZULA ODOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia

(podpis)

**Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa - treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.*

**** Niepotrzebne skreślić.**

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22-08-2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw Dz. U. Nr 181, poz. 1080) w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.